

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajový súd v Prešove — Wykładania art. 6 traktatu UE oraz art. 1 protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Paryżu w dniu 20 marca 1952 r. — Prawo własności — Ustawodawstwo krajowe umożliwiające rozmieszczenie instalacji elektrycznych na terenach prywatnych bez przyznania właścicielom prawa do odszkodowania

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Krajový súd v Prešove postanowieniami z dnia 2 maja i 21 lipca 2006 r.

(¹) Dz. U. C 249 z 14.10.2006.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-503/06)

(2007/C 82/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Recchia)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 9 dyrektywy 79/409/EWG (¹), ponieważ region Liguria przyjął i stosuje regulację dotyczącą zatwierdzania odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, który nie przestrzega warunków ustanowionych w tym artykule;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyniku otrzymania skargi Komisja uzyskała wiadomość, że region Liguria przyjął ustawę nr 34 z dnia 5 października 2001 r. w celu uregulowania warunków zatwierdzania odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa w rozumieniu art. 9 ww. dyrektywy. Ta ustawa regionalna została zmieniona ustawą regionalną nr 31 z dnia 13 sierpnia 2002 r.

Zdaniem Komisji zmieniona ustawa regionalna nr 34/2001 zezwala na regularne prowadzenie polowań na gatunki ptaków, które są chronione na podstawie dyrektywy, z następujących powodów:

- określa w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz bez ograniczeń czasowych gatunki ptaków objęte odstępstwem, chociaż odstępstwo przewidziane zostało jako działanie wyjątkowe o charakterze prawnym, które należy wprowadzać po sprawdzeniu wystąpienia odpowiednich przesłanek naukowych,
- nie przewiduje w odniesieniu do indywidualnych aktów wprowadzających odstępstwo obowiązku podania jednej z abstrakcyjnych przyczyn, na podstawie której możliwe jest odstępstwo w rozumieniu art. 9 dyrektywy, oraz nie przewiduje obowiązku przedstawienia konkretnych powodów, dla których określone odstępstwo można odnieść do wymogu wskazanego jako przyczyna abstrakcyjna,
- nie przewiduje przestrzegania obowiązku sprawdzenia, czy nie ma innego zadowalającego rozwiązania, ani też wskazania organu uprawnionego do oświadczenia, że warunki określone w art. 9 dyrektywy zostały spełnione.

Niezgodność zmienionej ustawy regionalnej nr 34/2001 znajduje swój wyraz w konkretnych pozwoleniach na polowanie, z których nie wynika, że nie było innych zadowalających rozwiązań oraz z jakiej przyczyny abstrakcyjnej i jakich przyczyn konkretnych odstępstwo jest konieczne.

Po upływie terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii w dniu 31 października 2006 r. region Liguria uchylił zmienioną ustawę regionalną nr 34/2001 w drodze ustawy regionalnej nr 35/2006 z dnia 31 października 2006 r. oraz uchwalił ustawę regionalną nr 36/2006, która pozwoliła na polowania w drodze odstępstwa, które zawierają te same elementy niezgodne z art. 9 ww. dyrektywy jak kwestionowane uprzednio ustawy regionalne.

(¹) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Dz.U. L 103, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Genova (Włochy) w dniu 18 stycznia 2007 r. — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade przeciwko Rządowi Republiki Włoskiej, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze i Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Sprawa C-12/07)

(2007/C 82/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale civile di Genova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Strona pozwana: Rząd Republiki Włoskiej, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Pytania prejudycjalne

1) Czy podmiot w formie spółki akcyjnej, mający takie cele, funkcje i możliwości wpływania na dany rynek, jak te, które przyznane zostały przez prawodawcę włoskiego ANAS SpA [jak wynika, w szczególności, z aktów założycielskich nowego podmiotu, statutu zatwierdzonego w decreto interministeriale (wspólny dekret) z dnia 18 grudnia 2002 r., nowych uregulowań zawartych w art. 2 ust. 82-90 dekretu z mocą ustawy z dnia 3 października 2006 r., przekształconego w ustawę, a następnie zmienionego przy pomocy „dużej poprawki” rządowej do art. 1 ust. 1034 ustawy budżetowej na rok 2007] może być uznany za przedsiębiorstwo, choćby publiczne, w rozumieniu prawa wspólnotowego i na potrzeby jego stosowania, i czy w związku z tym stosują się do niego zasady prawa konkurencji (art. 86 traktatu)?

W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy mając na względzie podstawowe prawo, jakim jest prawo własności, chronione prawem wspólnotowym, można uznać za zgodne z prawem wspólnotowym uregulowania o cechach takich, jakie wykazują rozpatrywane uregulowania, również po ich przekształceniu w ustawę na mocy ustawy nr 286/2006, które w odpowiedzi na istotne uprawnienie, jakim jest możliwość wywłaszczania przyznana działającemu w warunkach konkurencji przedsiębiorstwu publicznemu, jakim jest spółka ANAS SpA, przewidują „ewentualne prawo do odszkodowania”?

3) Czy mając na uwadze sporne uregulowania, po uwzględnieniu zmian wprowadzonych przy okazji przekształcenia w ustawę oraz tych wynikających z „dużej poprawki” do ustawy budżetowej na rok 2007, należy stwierdzić, że prawo wspólnotowe, a w szczególności zasady dotyczące konkurencji i wspólnego rynku (art. 43 i nast. oraz art. 81 i nast. traktatu WE) sprzeciwiają się powierzeniu przedsiębiorstwu, którego kapitał jest w całości kapitałem publicznym, wykazującemu podobne cechy jak spółka ANAS SpA, czasowego — lecz bez wskazania końca tego okresu — wykonywania usług publicznych lub zarządzania infrastrukturami publicznymi, z pominięciem procedur przetargowych?

4) Czy wspólnotowe prawo zamówień publicznych sprzeciwia się rozciągnięciu przez państwo członkowskie reżimu ustanowionego w dyrektywach dotyczących zamówień na dostawę i usługi również na działania „wertykalne”, realizowane przez prywatne przedsiębiorstwa, którym udzielono koncesji, z zastrzeżeniem na rzecz państwa członkowskiego prawa powoływania członków komisji przetargowych oceniających oferty przedstawiane przez koncesjonariuszy?

5) Czy w zakresie, w jakim są one źródłem korzyści nieprzyniesionych konkurentom prywatnym, i w zakresie, w jakim nie

dotyczy ich obowiązek odrębnego księgowania, środki finansowe, takie jak te stosowane na rzecz ANAS na podstawie art. 7 ust. 12 dekretu z mocą ustawy nr 138/2002 i art. 7 ust. 1-4 dekretu z mocą ustawy nr 138/2002, a także art. 1 ust. 453 ustawy budżetowej na 2005 r. (ustawa nr 311 z dnia 30 grudnia 2004 r.), które umożliwiają ANAS uzyskanie od Cassa Depositi e Prestiti SpA pożyczek na korzystnych zasadach, oraz środki podobne do tych, o których mowa w art. 1 ust. 299 lit. c) i ust. 453 ustawy nr 311/2004 (ustawa budżetowa na 2005 r.) lub w art. 76 ust. 2 ustawy nr 289/2003, dzięki którym ANAS uzyskuje znaczące środki państwowe, przeznaczone co prawda na projekty infrastrukturalne, lecz nieobjęte obowiązkiem prowadzenia odrębnej księgowości, stanowią pomoc państwa zakazaną na mocy art. 87 i nast. traktatu? Czy stanowi ponadto pomoc państwa środek taki jak przedłużenie ważności koncesji na rzecz ANAS SpA, dzięki któremu ANAS może uniknąć postępowania przetargowego, oraz czy stanowią taką pomoc uregulowania takie jak te przewidziane w art. 2 ust. 87 i 88 ustawy nr 286/2006 (przekształcającej w ustawę dekret ustawodawczy nr 262/2006), zgodnie z którymi ANAS wstępuje automatycznie — choć tymczasowo, lecz bez wyraźnego ograniczenia w czasie — w miejsce prywatnych subkoncesjonariuszy, których uprawnienia wygasły?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 8 listopada 2006 r. w sprawie T-357/04 Chetcuti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2007 r. przez Margueritę Chetcuti

(Sprawa C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marguerite Chetcuti (przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2006 r. w sprawie T-357/04 Chetcuti przeciwko Komisji;

— uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie wniesionych przed Sądem, a zatem:

— uchylenie decyzji komisji konkursowej z dnia 22 czerwca 2004 r. odrzucającej w oparciu o pkt III ogłoszenia o konkursie COM/PA/04 z dnia 6 kwietnia 2004 r. kandydaturę wnoszącej odwołanie;